

Onsdagen den 14 december 2011

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att man i det framtida protokollet anpassar fiskemöjligheterna till vetenskapliga råd och uppskattningar av bestånden liksom till fiskerisektorns behov. Parlamentet insisterar vidare på att tekniska åtgärder och fiskemöjligheter måste anpassas till vetenskapliga råd i samråd med yrkesfiskare.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att varje framtida protokoll bidrar till utvecklingen av det marockanska systemet för fiskeförvaltning, inbegripet insatser för kontroll och övervakning, forskning, utveckling av de lokala fiskeflottorna, utbildning etc.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att sektorsstödet utnyttjas på ett mer effektivt sätt och insisterar på att kontrollen måste bli mer effektiv. Parlamentet anser att avtalet om fiskepartnerskap måste innehålla verkningfulla övervakningsmekanismer, så att de medel som öronmärks för utveckling och framför allt för infrastrukturförbättringar inom fiskerisektorn används på rätt sätt.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att få fram nödvändiga uppgifter om genomförandet av protokollet och därmed skapa större insyn i lagstiftningsförfarandet.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i avtalet om fiskepartnerskap införa den klausul om respekt för mänskliga rättigheter som även återfinns i Europaparlamentets resolution av den 25 november 2010 om mänskliga rättigheter samt sociala normer och miljönormer i internationella handelsavtal ⁽¹⁾.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att det framtida protokollet till fullo respekterar internationell rätt och gynnar de berörda lokalbefolkningarna.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att till parlamentet överlämna en utförlig skriftlig redogörelse för i vilken utsträckning parlamentets begäran respekterats i det framtida protokollet.
11. Europaparlamentet uppmanar vidare kommissionen att respektera det interinstitutionella ramavtalet och parlamentets roll enligt bestämmelserna i Lissabonfördraget.
12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, medlemsstaterna och Marockos regering.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0434.

Finanskrisens följder för försvarssektorn i EU:s medlemsstater

P7_TA(2011)0574

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2011 om finanskrisens följder för försvarssektorn i EU:s medlemsstater (2011/2177(INI))

(2013/C 168 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 21, 42, 45 och 46, samt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och protokoll nr 10,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin "Ett säkert Europa i en bättre värld", som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003, och rapporten om dess genomförande "Att skapa säkerhet i en värld i förändring", som utarbetades under överinseende av EU:s höga representant och antogs av Europeiska rådet den 11–12 december 2008,

Onsdagen den 14 december 2011

- med beaktande av de mål som Europeiska rådet fastställde i december 2008 i syfte att förstärka unionens militära resurser,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 1 december 2011, den 23 maj 2011, den 31 januari 2011 och den 9 december 2010 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP), om sammanslagning och gemensamt utnyttjande av militära resurser, om GSFP respektive om militär kapacitetsutveckling
- med beaktande av rådets beslut 2011/411/Gusp av den 12 juli 2011 om Europeiska försvarsbyråns stadga, säte och verksamhetsregler och om upphävande av gemensam åtgärd 2004/551/Gusp ⁽¹⁾,
- med beaktande av den höga representantens rapport om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, som lades fram vid rådets (utrikes frågor) sammanträde den 18 juli 2011,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggentreprenader och anläggningsarbeten, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG ⁽³⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 11 maj 2011 om utvecklingen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken efter Lissabonfördragets ikraftträdande ⁽⁴⁾, den 23 november 2010 om civil-militärt samarbete och utvecklingen av civil-militär kapacitet ⁽⁵⁾ och den 10 mars 2010 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken ⁽⁶⁾, samt sina tidigare resolutioner om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0428/2011), och av följande skäl:

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet noterar med oro den tendens under de senaste åren som innebär att flertalet EU-medlemsstater har gjort nedskärningar i sina försvarsbudgetar efter finanskrisen, den ekonomiska krisen och skuldkrisen, vilket kan påverka deras militära kapacitet i negativ riktning och därmed försämra EU:s förmåga att ta på sig det konkreta ansvaret för att bevara freden, förebygga konflikter och förbättra den internationella säkerheten i enlighet med principerna i Förenta nationernas stadga, om medlemsstaterna inte lyckas kompensera dessa förluster genom ökade samarbets- och samordningsåtgärder på europeisk nivå. Parlamentet understryker i detta avseende att försvaret är en allmän nyttinghet som har betydelse för alla europeiska medborgares säkerhet och att samtliga medlemsstater måste bidra, samarbeta och dela på bördorna samt verka för kostnadseffektivitet.

2. Europaparlamentet varnar för att icke samordnade budgetnedskärningar kan leda till att viss militär kapacitet helt går förlorad i EU. Parlamentet välkomnar och stöder därför rådets uppmaning till medlemsstaterna att, om lämpligt, utbyta information och att öka insynen i aktuella och kommande nedskärningar i försvarsbudgeten, och kräver en bedömning av hur dessa budgetnedskärningar påverkar kapacitetsutvecklingen till stöd för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Parlamentet påminner om att insatserna i Libyen klart har visat att inte ens en koalition av europeiska länder kan genomföra insatser av detta slag utan stöd av Förenta staterna.

⁽¹⁾ EUT L 183, 13.7.2011, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 146, 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 216, 20.8.2009, s. 76.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0228.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0419.

⁽⁶⁾ EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 63.

Onsdagen den 14 december 2011

3. Europaparlamentet noterar det fortsatt oproportionerliga beroendet av Förenta staterna i försvarsfrågor, med tanke på att den amerikanska andelen av de totala försvarsutgifterna i Nato har stigit till 75 procent, och att EU:s bundsförvanter därför måste ta på sig en större andel av försvarsbördan. Parlamentet noterar med oro att det utöver den senaste tidens budgetnedskärningar funnits en tendens i medlemsstaterna sedan mer än ett decennium tillbaka att underinvestera och utdela låga anslag till säkerhets- och försvarsområdet.
4. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen alla EU:s medlemsstater att i det alltmer komplicerade och oförutsägbara säkerhetsläget öka samarbetet och samordna åtgärderna mot de gemensamma hot som fastställts i den europeiska säkerhetsstrategin och att ta hela sin del av ansvaret för fred och säkerhet i Europa, dess grannskap och världen i stort. Parlamentet påpekar att inte alla hot är av militär natur och att EU har en rad instrument för att förebygga och hantera kriser, t.ex. den civila kapaciteten och instrument för tekniskt stöd, men påminner samtidigt medlemsstaterna om deras upprepade åtaganden – till exempel i fördraget och Europeiska rådets slutsatser – att förstärka sin militära kapacitet, och uppmanar dem att se till att dessa åtaganden fullgörs.
5. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt att en stärkt europeisk försvarskapacitet kommer att öka EU:s strategiska autonomi och på ett betydelsefullt sätt bidra till den kollektiva säkerheten inom ramen för Nato och andra partnerskap. Parlamentet understryker att bestämmelserna i Lissabonfördraget skapar stora möjligheter i detta avseende, och uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att genomföra det permanenta strukturerade försvarssamarbetet, fastställa tillämpningsvillkoren för klausulerna om solidaritet och ömsesidigt försvar och till fullo utnyttja Europeiska försvarsbyrån.
6. Europaparlamentet påpekar, med full hänsyn till att ambitionsnivåerna kan variera, att medlemsstaterna som helhet spenderar cirka 200 miljarder euro om året på försvaret. Denna summa motsvarar bara omkring en tredjedel av Förenta staternas försvarsbudget men är ändå en betydande summa som visar hur kostsamt det är med ett bristfälligt europeiskt samarbete på försvarsområdet.
7. Europaparlamentet beklagar att större delen av dessa medel används fel, på grund av icke samordnade nationella beslut om försvarsplaneringen. Detta leder inte bara till bestående kapacitetsklyftor utan i många fall också till oekonomisk överkapacitet och dubbelarbete, samt till att industrin och marknaderna blir fragmenterade. Detta leder i sin tur till att EU saknar översyn över, möjlighet att utnyttja och tillgång till dessa resurser, som uppgår till 200 miljarder euro.
8. Europaparlamentet anser att den ekonomiska och finansiella krisen kan användas som ett tillfälle att integrera EU:s försvarspolitik, eftersom den kan ge incitament till att slutligen utarbeta och genomföra de ambitiösa reformer som vi har arbetat med under en längre tid.
9. Mot bakgrund av ovanstående uppmanar Europaparlamentet eftertryckligen medlemsstaterna att acceptera att ett utökat samarbete är den bästa vägen att gå, och att medlemsstaterna kan utveckla sin kapacitet på ett mer kostnadseffektivt sätt, utan att det inkräktar på deras suveränitet, i synnerhet genom (A) bättre samordning av försvarsplaneringen, inklusive samordning av de militära kraven och åtgärderna för att öka driftskompatibiliteten, (B) sammanslagning och gemensamt utnyttjande av vissa resurser och stödstrukturer, (C) utökat samarbete om forskning och teknisk utveckling, (D) underlättande av industriellt samarbete och konsolidering och (E) optimering av upphandlingar och borttagande av handelshinder.
10. Europaparlamentet framhåller att EU har verktyg och mekanismer till sitt förfogande som kan hjälpa medlemsstaterna att uppnå detta, så som beskrivs nedan, bland annat genom att fastställa på vilka områden mer finansiering kan tillhandahållas på EU-nivå (F).
11. Europaparlamentet inser emellertid, oberoende av ovanstående, att insatserna för att upprätthålla en lämplig tillverknings- och teknikbas och trygga försörjningen främst är en nationell fråga, som inte bara bör styras av ekonomiska mål.

Onsdagen den 14 december 2011

12. Europaparlamentet anser att EU:s försvarsinsatser som en reaktion på finanskrisen framför allt bör inriktas på Europeiska försvarsbyrån, som har potential att verka inom ett brett område för politisk undersökning och planering, men som inte kan göra det i sitt nuvarande format. Parlamentet kräver att Europeiska försvarsbyråns format uppdateras, med tanke på att en ökning av byråns budget, personalstyrka, ansvarsområden och samlade befogenheter skulle vara kostnadseffektiv på lång sikt, eftersom byrån på ett bättre sätt skulle kunna arbeta för att optimera EU:s försvarssektor, med ett särskilt uppdrag att undvika kostsamt dubbelarbete och en ekonomiskt ohållbar försvarspolitik.

Bättre samordning av försvarsplaneringen

13. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till medlemsstaterna att genomföra systematiska omprövningar av säkerhets- och försvarspolitikerna i enlighet med gemensamma kriterier och en harmoniserad tidtabell. Parlamentet föreslår att detta utvecklas till en regelbunden övning som sammanhänger med budgetförfarandena, ett slags europeisk termin då säkerheten och försvaret ses över.

14. Europaparlamentet betonar att syftet med sådana samordnade omprövningar skulle vara att sätta stopp för dagens isolerade nationella försvarsplanering och skapa en plattform för strukturerade diskussioner, så att medlemsstaterna kan ta ställning till helheten, dvs. det europeiska perspektivet, innan de fattar viktiga strategiska beslut om sin försvarskapacitet. Parlamentet understryker att initiativet bör komplettera de berörda medlemsstaternas samordning inom Natos försvarsplaneringsprocess.

15. Europaparlamentet efterlyser än en gång en vitbok om säkerhets- och försvarspolitik – för utveckling och genomförande av den europeiska säkerhetsstrategin – där EU:s säkerhets- och försvarspolitiska mål, intressen och behov fastställs på ett bättre sätt, i förhållande till tillgängliga verktyg och resurser, samtidigt som hänsyn tas till icke-traditionella säkerhetsaspekter. Parlamentet understryker att denna bör utarbetas och uppdateras regelbundet på grundval av de nationella omprövningarna och samtidigt vara en referenspunkt för dessa, där den nationella försvarsplaneringen kopplas till en gemensam säkerhetssyn och hotbedömning. Parlamentet betonar att en sådan vitbok, genom att fastställa en gemensam vision med utmaningar och lösningar, kommer att bidra till ett ökat förtroende och ge riktad strategisk vägledning när det gäller utformningen av EU:s styrkor.

16. Europaparlamentet påpekar att Europeiska försvarsbyrån har fått en starkt position genom Lissabonfördraget när det gäller att stödja medlemsstaterna i deras insatser för att förbättra den militära kapaciteten till förmån för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna. Parlamentet föreslår därför att medlemsstaterna ber byrån att undersöka hur man kan förbättra samordningen av försvarsplaneringen i Europa. Parlamentet påminner vidare om att Europeiska försvarsbyrån enligt fördraget ska utvärdera hur kapacitetsåtaganden fullgörs och främja samordning av operativa behov, och efterlyser ett bättre utförande av dessa uppdrag. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna som ett första steg i övningen med den europeiska terminen översänder sina utkast till omprövningar av den nationella säkerhets- och försvarspolitikerna till Europeiska försvarsbyrån för synpunkter, så att denna kan utvärdera dem framför allt mot bakgrund av de kapacitetsprioriteringar som fastställts av Europeiska försvarsbyråns styrelse i resursutvecklingsplanen och övriga medlemsstaters planer samt Natos försvarsplaneringsprocess. Parlamentet anser att byrån också bör fylla en viktig funktion på mycket kort sikt när det gäller att fastställa en europeisk kapacitets- och rustningspolitik.

17. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna därefter bör samråda med varandra i syfte att samordna sina militära krav och undersöka alla möjligheter till större kostnadseffektivitet genom överenskomelser på EU-nivå eller regionala, bilaterala eller andra avtal.

18. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att under denna process också ta ställning till befintlig överkapacitet, i synnerhet när det gäller utrustning och personal med lägre operativ prioritet.

Onsdagen den 14 december 2011

Sammanslagning och gemensamt utnyttjande av resurser

19. Europaparlamentet är fast övertygat om att sammanslagning och gemensamt utnyttjande av resurser numera inte är en möjlighet utan ett måste. Parlamentet stöder medlemsstaterna i deras försök att hitta de mest lovande projekten, som en del i den process som inleddes vid ministermötet i Gent i september 2010 och i linje med det tysk-svenska initiativet från november 2010. Parlamentet inser att sammanslagning och gemensamt utnyttjande av resurser inte kan ersätta den aktuella kapacitetsutvecklingen, men anser att det kan främja och förbättra den. Parlamentet noterar den första uppsättningen projekt som Europeiska försvarsbyrån underlättade och rådet ställde sig bakom den 1 december 2011, och uppmanar medlemsstaterna och Europeiska försvarsbyrån att i detalj redogöra för de framsteg som gjorts på vägen mot konkreta resultat och att fastställa ytterligare möjligheter senast under våren 2012. Medlemsstaterna, i synnerhet Weimariangeln men även Weimar plus-gruppen, uppmanas eftertryckligen att göra sammanslagning och gemensamt utnyttjande till en framgång genom att agera politisk drivkraft.

20. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna kan dra stor nytta av sammanslagning och gemensamt utnyttjande av vissa funktioner och tillgångar, i synnerhet när det gäller områden som strategiska och taktiska transporter, logistiskt stöd, underhåll, kapacitet på rymdområdet, it-försvar, medicinsk hjälp, utbildning samt vissa specialresurser, utan att försätta sig i en stark beroendeställning som begränsar deras suveräna beslutsfattande. Parlamentet uppmanar i högsta grad initiativ som syftar till att komma till rätta med kapacitetsbrister på områden som transporthelikoptrar, lufttankning av flygplan, marin övervakning, obemannade luftfartyg, CBRN-skydd, skydd mot improviserade sprängladdningar, satellitkommunikation, ledningssystem, sensorer och plattformar för underrättelseverksamhet, övervakning och igenkänning, inklusive alternativ till satellitsystem, t.ex. de obemannade luftfartygen HALE (High Altitude Long Endurance) och den nödvändiga miljövänliga teknik som krävs för att uppnå hög operativ autonomi och kostnadseffektivitet.

21. Europaparlamentet betonar att sammanslagningen av resurser måste åtföljas av ökad specialisering, så att de medlemsstater som avstår från vissa kapacitetsområden kan lita på att andra stater kommer att tillhandahålla dessa. Parlamentet inser att detta kommer att kräva betydande politiska åtaganden från de nationella regeringarna.

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att på ett kreativt sätt använda de olika modeller för sammanslagning och gemensamt utnyttjande som finns, såsom (1) sammanslagning genom gemensamt ägande, (2) sammanslagning av nationella tillgångar, (3) gemensamma upphandlingar eller (4) roll- och arbetsfördelning, eller lämpliga kombinationer av dessa modeller, och efterlyser snabba framsteg särskilt på de ovan nämnda områdena.

23. När det gäller den första punkten, gemensamt ägande, uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna att undersöka möjligheterna att köpa in viss utrustning gemensamt via konsortier av medverkande länder eller via EU, med initiativ som Natosamarbetet för strategisk flygtransportförmåga, Natos AWACS-system och EU:s Galileo som inspirationskällor, eller att utforska möjligheter till EU-finansiering eller samfinansiering av utrustning som köps in av medlemsstaternas konsortier. Parlamentet betonar att gemensamt ägande av den mest dyrbara utrustningen, såsom rymdutrustning, obemannade luftfartyg och flygplan för strategiska transporter öppnar stora möjligheter.

24. När det gäller den andra punkten, sammanslagning av nationella tillgångar, anser Europaparlamentet att Europeiska kommandot för flygtransporters (EATC) initiativ som berör fyra medlemsstater är ett särskilt användbart exempel. Befintliga resurser optimeras genom att vissa befogenheter överförs till en gemensam struktur medan tillgångarna kvarstår i full nationell ägo. Parlamentet anser att denna modell med sammanslagna, men särskiljbara, resurser lämpar sig väl också för andra områden som har med operativt stöd att göra, såsom transporthelikoptrar, marina patrullflygplan och militär utrustning för strategiska fartygstransporter. Parlamentet anser att delegering av kompetens till integrerade strukturer måste kännetecknas av flexibilitet och inte bör fordra att alla deltagare delegerar samma uppsättning befogenheter, för att undvika risken att nöja sig med en minsta gemensam nämnare. Parlamentet anser dock att det är önskvärt att medlemsstaterna tillhandahåller nationell kapacitet på alla EATC:s ansvarsområden.

Onsdagen den 14 december 2011

25. När det gäller den tredje punkten, gemensamma upphandlingar, såsom inom ramen för A400M-programmet, framhåller Europaparlamentet de potentiella fördelarna med gemensam upphandling: skalfördelar, uppbyggnad av en livskraftig industriell bas, driftskompatibilitet och efterföljande möjligheter att slå samman och gemensamt utnyttja resurser för internt servicestöd, underhåll och utbildning. Parlamentet beklagar att dessa fördelar ofta inte kan utnyttjas på grund av skillnader i fråga om krav och arbetsfördelning, vilket är fallet i programmet Eurofighter. Parlamentet betonar vikten av att hålla gemensamt inköpt utrustning konfigurerad på samma sätt under hela dess livslängd, så att gemensamt servicestöd underlättas och alla de potentiella besparingarna kan göras. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att också överväga sammanslagning av tjänster som är utlagda på entreprenad.

26. När det gäller den fjärde punkten, roll- och arbetsfördelning, anser Europaparlamentet att det finns positiva exempel i form av initiativ som det fransk-belgiska samarbetet om utbildning av stridsflygare, det brittisk-franska avtalet om gemensamt utnyttjande av hangarfartyg, det fransk-tyska initiativet om utbildning av helikopterflygare och det belgisk-nederländska marina samarbetet, där ett antal nationella stödstrukturer delas med partnern. Parlamentet framhåller särskilt möjligheterna i fråga om utbildning, träning och övningar och i synnerhet när det gäller gemensamma militärakademier, test- och utvärderingsverksamhet och resurser för pilotutbildning. När det gäller vissa specialresurser anser parlamentet att de flesta medlemsstaterna kan få tillgång till vissa ovanliga resurser som CBRN-enheter och sjukhusflygplan endast genom roll- och arbetsfördelning.

27. Europaparlamentet påminner om de viktiga uppgifter som Europeiska försvarsbyrån har enligt fördraget: att föreslå multilaterala projekt, samordna medlemsstaternas program och administrera program för samarbete om forskning och teknisk utveckling. Parlamentet framhåller de av byråns projekt som redan är operativa, såsom programmet för helikopterutbildning och det kriminaltekniska laboratorium som kan sättas in för att motverka improviserade sprängladdningar och som används i Afghanistan, och efterlyser fortsatt arbete med andra initiativ såsom den europeiska flygtransportflottan. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att utnyttja den potential som byrån utgör i termer av administrativt och rättsligt stöd och att låta den hantera deras samarbetsinitiativ och betonar att Europeiska försvarsbyrån måste få medel för att hantera utökade ansvarsområden.

28. Europaparlamentet är medvetet om att bilaterala och regionala initiativ som de brittisk-franska försvarsöverenskommelserna från 2010 samt det nordiska och det baltiska försvarssamarbetet är viktiga sätt att rationalisera resursanvändningen och fylla kortsiktiga kapacitetsklyftor. Parlamentet noterar förslagen till liknande samarbeten i andra regioner, såsom mellan Visegrådländerna. Parlamentet anser emellertid att det fortfarande finns betydande strukturella skillnader som måste åtgärdas på ett samordnat sätt på EU-nivå och att dessa bilaterala eller regionala överenskommelser vid en viss tidpunkt därför måste integreras i det större europeiska sammanhanget så att de bidrar till den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens utveckling och inte på något sätt motverkar den. Parlamentet anser mot denna bakgrund att Europeiska försvarsbyrån bör ges i uppdrag att öka samstämmigheten i insatserna, och uppmanar till ytterligare tankar om hur bestämmelserna i fördraget om ett permanent strukturerat försvarssamarbete skulle kunna användas för att en övergripande samordningsram ska uppnås.

29. Europaparlamentet anser att ett civil-militärt operativt högkvarter för EU, som parlamentet upprepade gånger har krävt ska inrättas, inte bara skulle förbättra EU:s förmåga att stödja arbetet för fred och säkerhet i världen betydligt. Det skulle också på lång sikt generera besparingar i de nationella budgetarna till följd av sammanslagningar och gemensamt utnyttjande. Parlamentet betonar att politisk vägledning från vice ordföranden/den höga representanten behövs, och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att snarast möjligt fortsätta arbetet baserat på "Weimarinitiativet" och undersöka de rättsliga alternativen när det gäller att inrätta en autonom operativ kapacitet för planering och ledning som består av två separata (civila och militära) styrningsled, i enlighet med den modell som lades fram för rådet i juli 2011.

30. Europaparlamentet välkomnar det initiativ för ett "smart försvar" som har tagits i Nato och bekräftar vikten av ständig samordning och att undvika motsättningar mellan EU och Nato på alla nivåer för att motverka onödigt dubbelarbete. Parlamentet betonar att ett utökat praktiskt samarbete mellan EU och Nato, i synnerhet när det gäller hanteringen av finanskrisens utmaningar, är absolut nödvändigt. Parlamentet uppmanar i synnerhet Europeiska försvarsbyrån och transformationskommandot att samarbeta nära för att se till att de båda organisationernas projekt för sammanslagning och gemensamt utnyttjande av resurser kompletterar varandra och alltid införlivas i ramen med högsta möjliga mervärde.

Onsdagen den 14 december 2011

31. Parlamentet noterar möjligheterna till en sammanslagning av resurser för it-försvaret, med tanke på de europeiska it-systemens integration och med tanke på att vi måste tillgodose behovet av större EU-samarordning på detta område.

Stöd till försvarsforskning och teknisk utveckling

32. Europaparlamentet påminner om vikten av forskning och innovation inom säkerhets- och försvarssektorn som en förutsättning för den europeiska försvarsindustrins konkurrenskraft och återhämtningsförmåga men även när det gäller att uppnå Europa 2020-strategins mål om en hållbar tillväxt. Parlamentet påpekar att den forskning och tekniska utveckling som bedrivs i dag kommer att bli avgörande för om vi ska kunna göra tekniska framsteg i framtiden. Parlamentet beklagar att bara omkring 1 procent av EU-ländernas sammantagna försvarsutgifter används för forskning och teknisk utveckling – i de flesta medlemsstaterna mycket mindre än så – medan personalen fortfarande svarar för över 50 procent av kostnaderna. Medlemsstaterna uppmanas eftertryckligen att undanta forskning och teknisk utveckling från sina utgiftsnedskärningar.

33. Europaparlamentet beklagar att de potentiella skalfördelarna med samarbetsprojekt till stor del inte har utnyttjats, att omkring 85 procent av utgifterna för forskning och teknisk utveckling fortfarande används nationellt och att den största delen av de övriga utgifterna utnyttjas på bilateral nivå i stället för på multinationell nivå, vilket leder till fragmentering bland medlemsstaterna. Parlamentet påminner om att EU:s försvarsministrar i november 2007 enades om gemensamma måttstockar för att öka satsningarna på forskning och teknisk utveckling på försvarsområdet till 2 procent av de sammanlagda försvarsutgifterna, och att utgifterna för europeiska samarbeten kring forskning och teknisk utveckling på försvarsområdet ska ökas till 20 procent.

34. Europaparlamentet framhåller att Europeiska försvarsbyrån har en grundläggande roll när det gäller att samordna och planera gemensam försvarsforskningsverksamhet. Parlamentet betonar att forskningssamarbete leder till bättre driftskompatibilitet och kanske också större enhetlighet i fråga om de nationella väpnade styrkornas utrustning och resurser, eftersom forskning är den första fasen i all utrustningsplanering.

35. Europaparlamentet påminner om att teknik med flera användningsområden blir allt vanligare och att det därför är viktigt att öka komplementariteten och synergieffekterna mellan europeiska forskningsprogram om försvar och civil säkerhet. Parlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån och kommissionen att samordna sig inom den europeiska samarbetsramen i syfte att maximera synergieffekterna med säkerhetsområdet i ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling, i synnerhet i fråga om CBRN-skydd, provisoriska spränganordningar, obemannade antensystem, marin övervakning, informationshantering och informationsbehandling samt it-försvaret.

36. Europaparlamentet understryker i synnerhet att säkerhetsforskningen måste förbli ett självständigt område i nästa Horizon 2020-initiativ. Parlamentet anser att säkerhetsområdets omfattning bör utvidgas till att omfatta behovet av överföring av innovation och teknik mellan den civila industrin och försvarsindustrin, men vidhåller att området fortsatt ska ha civil inriktning, även om vederbörlig hänsyn bör tas till alla relevanta försvarsrelaterade krav i program och projekt.

37. Europaparlamentet påpekar att civila forskningsrön ofta kan tillämpas inom försvaret och att försvarsforskningens resultat på samma sätt ofta kommer hela samhället till del. Parlamentet framhåller särskilt internet och GPS som exempel på detta. Parlamentet anser att man på lång sikt skulle kunna tänka sig en tydligare specifik inriktning på försvarsforskning i de kommande ramprogrammen, i syfte att stimulera till europeiskt forskningssamarbete och bidra till att sammanföra utspridda nationella medel.

38. Europaparlamentet betonar emellertid att inga resurser får överföras från den civila forskningen och att all EU-finansierad försvarsforskning först och främst bör ha till mål att utveckla EU:s förmåga till krishantering och inrikta sig på forskning med flera tillämpningsområden.

Onsdagen den 14 december 2011

39. Europaparlamentet påminner om att forskning som får stöd från sjunde ramprogrammet enligt den rättsliga grunden för sjunde ramprogrammet bör respektera grundläggande etiska principer, bland annat principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra tillämpningen av etiska principer i utvärderingen av kriterier för deltagande i sjunde ramprogrammets forskningsprogram på området "säkerhet" och uppmanar även kommissionen att göra en etisk och social konsekvensbedömning till ett fast inslag i alla projekt som får stöd från sjunde ramprogrammet och kommande forskningsprogram.

40. Europaparlamentet framhåller att det enligt artikel 185 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är möjligt att ge EU-bidrag till befintliga program för forskning och utveckling som genomförs av en grupp medlemsstater. Parlamentet anser att man skulle kunna undersöka möjligheten att använda denna artikel för att påskynda utvecklingen av kapacitet som behövs för insatser och operationer inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

41. Europaparlamentet påminner också om att lika viktiga synergieffekter kan uppnås med de europeiska rymdprogrammen, och uppmanar till fortsatt samordning mellan Europeiska försvarsbyrån, kommissionen och Europeiska rymdorganisationen inom den europeiska samarbetsramen, i synnerhet i fråga om rymdbaserad jordobservation och situationsmedvetenhet på rymdområdet. Parlamentet efterlyser en nära samordning mellan jordobservationsprogrammen Musis, GMES och EDRS och samordning av standarderna för civila och militära infrastrukturer för rumslig information. Parlamentet anser att GMES-projektet även fortsatt bör finansieras via EU:s budget under nästa fleråriga budgetram (2014–2020).

Att skapa en teknisk och industriell bas för det europeiska försvaret

42. Europaparlamentet påminner om vikten av att konsolideringen av det europeiska försvarets tekniska och industriella bas fortsätter, eftersom det inte längre är hållbart i någon EU-medlemsstat att ha en helt nationell försvarsindustri, med tanke på att tekniken blir alltmer sofistikerad, den internationella konkurrensen ökar och försvarsbudgetarna minskar. Parlamentet beklagar att sektorerna för utrustning till lands och sjöss fortfarande till övervägande del är fragmenterade längs landsgränserna, även om en viss koncentration har uppnåtts inom den europeiska rymdindustrin. Parlamentet varnar medlemsstaterna för att minskade investeringar i försvaret kan leda till att EU:s försvarsindustrier och den tekniska innovationen riskerar att övertas och kontrolleras av tredjeländer med andra strategiska intressen.

43. Europaparlamentet anser att en samordning av de militära kraven, genom de samordnade omprövningar av säkerhets- och försvarspolitik som beskrivs i avsnitt A, bör leda till en samordning av inköpen av utrustning mellan EU:s medlemsstater, vilket är det första steget mot att skapa förutsättningar på efterfrågesidan för en framgångsrik gränsöverskridande omstrukturering av försvarsindustrin i Europa.

44. Europaparlamentet är visserligen medvetet om att omstruktureringen troligen bland annat kommer att innebära att vissa icke livsdugliga delar av de nationella industrierna läggs ned, men betonar att planer på medellång och lång sikt för sådana omstruktureringar bör inriktas så att de i så liten utsträckning som möjligt påverkar sysselsättningen. Parlamentet rekommenderar därför i högre grad en ny inriktning samt större synergieffekter, baserat på större specialisering, driftskompatibilitet och komplementaritet. Parlamentet efterlyser en bättre användning av EU-medel, såsom Europeiska socialfonden och Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, för stöd av förberedelser inför och anpassning till förändringar.

45. Europaparlamentet betonar att en teknisk och industriell bas för det europeiska försvaret kan skapa hållbara arbetstillfällen för EU-medborgarna inom de europeiska försvarsindustrierna.

46. I samband med omstruktureringarna av industrin framhåller Europaparlamentet också vikten av en tryggad försörjning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att snabbt utarbeta ett heltäckande och ambitiöst system för tryggad försörjning i hela EU på grundval av ett system med ömsesidiga garantier. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att, som ett första steg mot detta mål, till fullo utnyttja potentialen hos direktivet om överföring och påskynda arbetet med att göra 2006 års ramavtal om tryggad försörjning i trängda operativa situationer tillämpligt.

Onsdagen den 14 december 2011

47. Europaparlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån att vidareutveckla en gemensam europeisk syn på viktiga industriella resurser som måste bevaras eller utvecklas i Europa. Som en del av detta arbete uppmanar parlamentet byrån att analysera beroendet av utomeuropeisk teknik och försörjningskällor för en europeisk strategisk autonomi och ge konkreta rekommendationer till medlemsstaterna i enlighet med kommissionens arbete, som också inbegriper vissa program som syftar till att minska EU:s importberoende och energiberoende.

48. Europaparlamentet anser att samarbetsprogram om försvarsmateriel, som till exempel de som har initierats av Europeiska försvarsbyrån och administreras av Organisationen för gemensamt försvarsmateriel-samarbete (Occar), är viktiga redskap när det gäller att sänka utvecklingskostnaderna, stödja industriell konsolidering, främja standardisering och driftskompatibilitet samt öka den globala konkurrenskraften. Parlamentet framhåller Europeiska försvarsbyråns uppgift att göra det lättare att omsätta kapacitetsbehov i samarbetsprogram och urskilja möjligheter att samarbeta tidigt i livscykeln. Parlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån att fortsätta sitt arbete med samarbetsdatabasen så att nationella projekt kan bli samarbetsmöjligheter och uppmanar medlemsstaterna att lägga in uppgifter i denna databas. Parlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån att utarbeta en vägledning om bästa metoder för samarbete om försvarsmateriel, i enlighet med byråns strategi för europeiskt samarbete om försvarsmateriel.

49. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att undvika rigida avtal om arbetsfördelning i gemensamma program om försvarsmateriel, eftersom principen om rättvist återflöde har negativa effekter i form av ineffektiv arbetsfördelning som leder till långsammare genomförande och högre kostnader. Parlamentet anser att principen om rättvist återflöde bör ersättas av det mycket mer flexibla konceptet "global jämvikt", vilket möjliggör en effektiv konkurrens mellan underleverantörer i hela EU, förutsatt att en lämplig avvägning uppnås så att små och medelstora företag kan konkurrera på lika villkor med stora företag. Parlamentet välkomnar att "global jämvikt" används i Europeiska försvarsbyråns gemensamma investeringsprogram för skydd av trupp och uppmanar byrån att tillämpa detta koncept på all sin verksamhet, med det övergripande syftet att skapa lika villkor på den europeiska marknaden för försvarsmateriel och ta hänsyn till små och medelstora företags intressen.

50. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att dra nytta av den administrativa erfarenhet som finns inom Organisationen för gemensamt försvarsmaterielsamarbete i samband med att gemensamma, av Europeiska försvarsbyrån utarbetade, program genomförs, och uppmanar eftertryckligen Europeiska försvarsbyrån och Occar att ingå ett administrativt samarbetsavtal. Parlamentet påminner om att EU:s medlemsstater kan bli medlemmar i Occar om de så önskar och om de uppfyller kriterierna för medlemskap.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta för att uppnå it-säkerhet som en integrerad del av försvarssektorn.

52. Europaparlamentet konstaterar att begreppet det europeiska försvarets industriella och tekniska bas fortfarande inte är rättsligt definierat på EU-nivå, och uppmanar kommissionen och Europeiska försvarsbyrån att analysera möjliga kriterier för en sådan definition och följderna av deras tillämpning. Parlamentet betonar i detta sammanhang att ett av de viktiga kriterierna skulle kunna vara det tekniska mervärde som lokaliseringen av utformningsorgan till EU-medlemsstaternas territorium ger. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att överväga att fastställa ett försvarsindustriellt kapacitetsmål som ger en långsiktig vision för utvecklingen av det europeiska försvarets industriella och tekniska bas.

53. Europaparlamentet framhåller, med tanke på den europeiska försvarsindustrins konkurrenskraft, hur viktigt det är med transatlantiskt industrisamarbete, som kan underlätta tillgången till ny teknik, främja avancerad produktutveckling och skapa incitament för kostnadsminskningar och förkortade produktionscykler. Parlamentet noterar även de möjligheter som samarbete med externa partner ger.

Skapande av en europeisk försvarsutrustningsmarknad

54. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna snarast måste göra sina försvarsmarknader mer insynsvänliga, för att göra den europeiska försvarsindustrin mer konkurrenskraftig och se till att skattebetalarnas intressen tas till vara. Parlamentet anser att direktiv 2009/81/EG om försvarsupphandlingar och känsliga säkerhetsupphandlingar stärker den inre marknaden genom att minska mångfalden av upphandlingsbestämmelser inom försvarssektorn och göra de nationella marknaderna mer konkurrenssatta, och

Onsdagen den 14 december 2011

påminner om att tidsfristen för direktivets införlivande löpte ut den 21 augusti 2011. Parlamentet uppmanar kommissionen att i god tid rapportera om de införlivandeåtgärder som medlemsstaterna vidtar och att vidta alla erforderliga åtgärder för att säkra ett konsekvent införlivande i god tid samt ett korrekt genomförande.

55. Europaparlamentet betonar att direktivet är skraddarsytt för de specifika egenskaperna hos kontrakt om upphandlingar på försvars- och säkerhetsområdet och att det således kan anses vara lagligt att undanta kontrakt från EU-rättens tillämpningsområde på grundval av artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt endast i vederbörligen motiverade undantagsfall för att skydda viktiga nationella säkerhetsintressen. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att direktivet och undantag i enlighet med artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tillämpas korrekt. Parlamentet understryker att detta skulle underlättas genom en utvärdering från kommissionens sida med en rapport om bästa metoder och om fall av bristfällig tillämpning av de nya bestämmelserna.

56. Europaparlamentet betonar att målen med den administrativa förenklingen och minskningen av motsvarande bördor – i linje med de insatser som görs för att man ska åstadkomma en modernisering och harmonisering av den övergripande europeiska ramen för offentlig upphandling – bör återspeglas i den praktiska tillämpningen av direktivet, och att det, för att gränsöverskridande upphandlingar ska underlättas, finns ett behov att se över inkompatibla eller oproportionerliga tekniska krav som utgör hinder på den inre marknaden. Parlamentet påminner vidare om att potentiella underleverantörer inte bör diskrimineras på grund av nationalitet.

57. Europaparlamentet påminner om att det system som inrättades genom Europeiska försvarsbyråns uppförandekod om upphandlingar på försvarsområdet och koden om bästa metoder i leverantörskedjan bara är tillämpligt på kontrakt som omfattas av undantaget i enlighet med artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Parlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån och kommissionen att genomföra en utvärdering av systemet efter ikraftträdandet av direktivet om upphandlingar på försvars- och säkerhetsområdet.

58. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att verkligen prioritera bekämpandet av korruption i samband med upphandlingar på försvarsområdet, framför allt genom ett korrekt genomförande av direktivet, och beklagar de förödande konsekvenser som korruptionen får, i synnerhet i form av uppdrivna kostnader, inköp av onödig, olämplig eller icke optimal utrustning, obstruktion av gemensamma upphandlingar och samarbetsprogram och hinder mot öppnande av marknader som leder till en hög belastning av de nationella budgetarna. Vid sidan av allmänna, öppna och konkurrenskraftiga förfaranden för offentlig upphandling anser parlamentet att rekommendationerna från Nato/Centrumet för demokratisk kontroll av väpnade styrkor om bästa metoder för att bygga upp integritet och minska korruptionen inom försvaret ska följas. Parlamentet framhåller positiva exempel som konceptet "antikorrupcionspakter för vapenhandeln" mellan offentliga myndigheter och anbudsgivare, där oberoende övervakare deltar, och systematisk parlamentarisk granskning av alla faser i upphandlingsförfaranden över en viss nivå, som förekommer i många medlemsstater.

59. Europaparlamentet betonar att krav på offsetaffärer i princip kan vara motiverade endast om de är nödvändiga för att skydda väsentliga säkerhetsintressen i enlighet med artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och att de bör vara förenliga med principerna om öppenhet och i synnerhet inte får vare sig medföra risk för korruption eller störa den europeiska marknaden för försvarsutrustning.

60. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, Europeiska försvarsbyrån och kommissionen att tillsammans verka för en successiv utfasning av offsetaffärer samtidigt som man främjar en integration av mindre medlemsstaters industrier i den tekniska och industriella basen för det europeiska försvaret med hjälp av andra verktyg än offsetaffärer.

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska försvarsbyrån att undersöka sätt att komma åt också andra förfaranden som kan leda till snedvridningar på marknaden, såsom statligt stöd och exportstöd, med utgångspunkt i Europeiska försvarsbyråns initiativ för lika villkor.

Onsdagen den 14 december 2011

62. Europaparlamentet anser att principen om förmånsbehandling av EU vid upphandling av försvarsutrustning i det rådande budgetläget kan ses som en form av europeisk solidaritet. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska försvarsbyrån att lägga fram en kostnadsnyttoanalys av ett förfarande för förmånsbehandling av EU för vissa försvarsutrustningsområden där det är viktigt att bevara strategisk autonomi och där man inte har ömsesidigt tillträde till marknaderna vad gäller tredjeländer. Parlamentet framhåller vikten av att garantera ökat tillträde till tredjelandsmarknader för europeiska försvarsprodukter.

63. Europaparlamentet påminner om att den administrativa börda som licenstvänet i samband med handel med försvarsprodukter inom EU utgör har motverkat konsolideringen av industrin och utgjort ett stort hinder för gränsöverskridande samarbetsprogram på försvarsmaterielområdet. Parlamentet påminner om att tidsfristen för införlivande av direktiv 2009/43/EG om överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen löpte ut den 30 juni 2011 och att medlemsstaterna är skyldiga att tillämpa de nya reglerna från och med den 30 juni 2012. Parlamentet uppmanar kommissionen att i god tid rapportera om de införlivandeåtgärder som medlemsstaterna vidtar och att vidta alla erforderliga åtgärder för att säkra ett korrekt genomförande.

64. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att på bästa sätt använda de nya generella licenserna för leveranser till andra medlemsstaters väpnade styrkor, som ett viktigt instrument när det gäller att trygga försörjningen i hela EU.

65. Europaparlamentet betonar att direktivets genomslagskraft, i synnerhet när det gäller licenser för överföring mellan företag, till stor del beror på vilken tillit medlemsstaterna har till varandras exportkontroll. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att strikt fullgöra de skyldigheter som följer av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp om fastställande av gemensamma regler för kontrollen av export av militär teknik och krigsmateriel och att se till att de gör strikta bedömningar av alla licensansökningar utifrån de åtta kriterier som har fastställts. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att utvärdera medlemsstaternas efterlevnad i samband med översynen av den gemensamma ståndpunkten, med utgångspunkt i både handels- och utrikespolitiska överväganden, bland annat respekten för mänskliga rättigheter och demokratiska principer i importländerna.

66. Europaparlamentet upprepar att standardisering av försvarsutrustning är av avgörande betydelse för skapandet av en gemensam europeisk försvarsmarknad, för att nå driftskompatibilitet och för att underlätta samarbete om program på försvarsmaterielområdet, projekt för sammanslagningar och gemensamt utnyttjande och militära operationer. Parlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån, kommissionen och de europeiska standardiseringsorganisationerna (CEN, Cenelec och ETSI) att i samarbete med industrin och i synnerhet Natos standardiseringsorgan påskynda arbetet med att minska skillnaderna i standard inom försvars- och säkerhetsindustrierna samt mellan civil och militär utrustning. Parlamentet anser att informations-systemet om europeisk försvarsstandard (EDSIS) och den europeiska handboken för försvarsupphandling bör användas och vidareutvecklas.

67. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att införa en certifiering av säkerhets- och försvarsprodukter som omfattar hela EU i syfte att sätta stopp för den ohållbara situation som innebär att det krävs separat testning i varje medlemsstat. Parlamentet påpekar att detta tidsödande och besvärliga förfarande driver upp tillverkarnas kostnader betydligt och minskar deras konkurrenskraft så mycket att särskilt små företag utestängs. Parlamentet stöder Europeiska försvarsbyråns arbete med militär luftvärdighet och uppmanar medlemsstaterna att påskynda arbetet med att bilda en europeisk gemensam militär luftvärdighetsorganisation som militär motpart till Europeiska byrån för luftfartssäkerhet.

68. Europaparlamentet betonar att nämnda standardisering och konsolidering bör vara en del av en EU-strategi, och inte en industristyr process, om den ska gynna EU:s intressen och samhällets realbehov, och att deltagandet i gemensamma EU-program och synergier i princip bör vara öppet för alla medlemsstater.

Nya finansieringsformer på EU-nivå

69. Europaparlamentet är övertygat om att möjligheterna att bistå medlemsstaterna med medel ur EU:s budget för att hjälpa dem att nå målen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna på ett mer kostnadseffektivt sätt måste undersökas, i synnerhet i samband med antagandet av den nya fleråriga budgetramen.

Onsdagen den 14 december 2011

70. Europaparlamentet efterlyser, så som anges i avsnitt C ovan, en förstärkning och utvidgning av säkerhetsforskningen inom ramen för ramprogrammet om forskning, användning av artikel 185 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt för att medfinansiera befintliga program för forskning och utveckling samt utarbetande av ett nytt område inom försvarsforskningen med civil-militära tillämpningar i syfte att stimulera till samarbete om försvarsforskningen.

71. Europaparlamentet anser att EU-medel bör användas för att främja samarbete på utbildningsområdet genom att uppmuntra upprättandet av nätverk mellan försvarsindustrin, forskningsinstituterna och den akademiska världen. Parlamentet anser att nödvändiga arrangemang bör göras för att möjliggöra utbetalning av ersättning från EU:s budget till officersaspiranter som deltar i det "militära Erasmusprogrammet", i syfte att likställa dem med studerande vid civila institutioner för högre utbildning och därmed underlätta utarbetandet av en gemensam säkerhetskultur och strategi.

72. Europaparlamentet rekommenderar att verksamheten vid Europeiska säkerhets- och försvarsakademien, som utbildar civila och militära experter i krishantering och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna samt främjar en gemensam säkerhetskultur i EU, finansieras genom stabilitetsinstrumentet.

73. Europaparlamentet anser att akademien bör vidareutvecklas till att bli ett forum för samarbete mellan nationella försvarsakademier och civila institutioner för säkerhetsutbildning, bland annat i syfte att ta fram och utveckla kostnadsbesparande projekt för sammanslagning och gemensamt utnyttjande. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att omvandla den till en riktig akademisk institution och föreslår att den finansieras av EU inom nästa fleråriga finansieringsram, med tanke på dess starka inriktning på civil-militära frågor.

74. Europaparlamentet uppmanar berörda aktörer att undersöka om ett system med av EU ägda tillgångar efter Galileomodell, i enlighet med avsnitt B ovan, kan vara ett gångbart och kostnadseffektivt alternativ, i synnerhet på områden som strategiska och taktiska transporter och övervakning.

75. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att prioritera ökade anslag till Europeiska försvarsbyråns budget, mot bakgrund av det mervärde som byrån tillför genom att, genom samarbete, kompensera för de nedskärningar som beslutas på nationell nivå. Parlamentet beklagar att rådets beslut om Europeiska försvarsbyrån inte innebar att byrån fick en flerårig budgetram som är jämförbar med EU:s allmänna budget.

76. Europaparlamentet påpekar att EU:s satellitcentrum, som arbetar med en begränsad budget, har visat prov på sin effektivitet och sitt mervärde genom en mängd säkerhets- och försvarsinsatser. Parlamentet erinrar om den ökande efterfrågan på satellitbilder, bland annat efter den senaste tidens händelser i Nordafrika. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge centrumet en större budget och anser, särskilt med tanke på centrumets civil-militära nytta, att det bör finansieras genom EU:s budget.

77. Europaparlamentet välkomnar det polska ordförandeskapets insatser för att se över Athena-mekanismen. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att öka sina insatser för att ta fram en överenskommelse om gemensam finansiering. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samband med översynen av Athena-mekanismen överväga möjligheterna att utvidga mekanismen till att också tillhandahålla gemensam finansiering av åtgärder och inköp som leder till större kostnadseffektivitet inom det europeiska försvaret, men som inte kan finansieras genom EU:s budget, i synnerhet en gemensam finansiering av tillhandahållna utrustning.

*

* *

78. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden/den höga representanten, rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament, Natos parlamentariska församling samt Natos generalsekreterare.